

MISJONSØRØSTEN

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 1.

1. JANUAR 1934

6. ÅRGANG

Vekkelse og gode tider for den evangeliske misjon i Kina

Yuan Shih Hsien Hopen
N. China 7. novbr. 1933.

Kjære misjonsvenner!
Fred i Lammets blod!

Vil gjennom Misjons-Rostens spalter få lov til å hilse på venner rundt omkring i Norge. Det kunde være dem som har lyst å høre litt herfra.

Først av alt må vi prise Herren for all hans nåde mot oss. Hans trofasthet er stor, ja som det også står skrevet: «Skjold og skjerm». Halleluja!

Vi har avsluttet to dages moter. Vennene som besøkte oss denne gang var broder Fjeld fra Pai Hsiang og bror og søster Karlson fra Chav chov. Hadde tre møter hver dag, foruten bønnemotene om morgenen.

Der fremmøtte meget folk og Gud gav våre brodere meget godt å frem-bære. Vi tror sikkert at disse moter skal sette merker etter sig. De troende var så fornøyd og glade over besøket.

Må si til Herrens ære at det er åpent iblandt oss at forkynde ordet. I en landsby 20 li herfra er der flere som bekjenner Jesus. Gud har gjort undere både i den by og i en by i nærheten, idet syke er blitt helbredet. En mann som var nesten lam i føttene er nu så kjekk at han har kastet krykkene og kommer strålende til motene. Dette virker at flere kommer med og vår bønn er at Herrens and må få gjort et verk i deres hjertes, så de blir fødte på ny.

Så for en tid siden bestemte disse troende i den by at de vilde ha et par dages moter og vilde vi skulde komme. Margrete blev hjemme ved stasjonen og jeg sammen med evangelisten reiste dit. Elev helt overrasket da jeg trådte inn i et ganske stort rum som var forandret til lokale. Alt var ordnet så pent og for anledningen hadde de lagt et stort stykke bleket hvit tui på bordet som skulde være som duk, så det skulde være hyggelig for mig.

Meget folk var der også, og slik orden som de kunde holde på motene, ja jeg syntes det var storartet. Har bare vært i den by en gang før, men det ser ut som Herren skal få utta noen til frelse der. I det hjemmet som jeg bodde fortalte hustruen hvor ond hun hadde hatt det, idet hennes mann led av et forferdelig heftig sinn, men nu var det meget bedre i hjemmet. Gud hadde forunderlig grepet inn og helbredet mannen fra en alvorlig sykdom så nu skulde de få tro på Jesus allesammen både små og store. Han selv er dog ikke gjenfodt ennå, men det er åpent i hans hjem for evangeliet og han selv med hustru og barn kommer til motene. Ønsker at vennene vil foren sig i bønn for denne familie.

På utstasjonen «Benzers» går

det riktig godt. De troende der har nu utvidet lokalet. Det var altfor litt, så mange gange måtte folk sitte ute i gården. Det skal nu om kort tid avholdes stevne der og da er det godt at lokalet er blitt større.

Skulde ønske vi hadde flere slike utstasjoner.

På de to andre utpostene er det ikke så meget liv og rorelse enda men Herren er jo mektig til også der å gripe inn. På samme tid som vi ønsker en gjennemgripende vekkelse, så må vi dog takke Herren for den åpning som vi har rundt omkring. Vi skulde ønske å ha flere evangelister som virkelig kunde hjelpe oss i arbeidet, men det er så vanskelig å få noen som dreven av kjærlighet til Jesus vil forkynde evangeliet. Det er nok av dem som vil komme og hjelpe, men de arbeider for penger og da får forstått i selv hvad frukter det blir.

Be at Herren må få utta vidner iblandt dette folk og mektig fylle dem med den Hellig And så de kan bli rette budbærere.

Synes det var rent gripende her på stevnet å se alle de oprakte hender til tegn på at de vilde til himlen. O, må Jesus hjelpe oss at

lede dem inn på veien som fører dem dit. Syntes himlen må bli dobbelt skjønn for kineserne, de som har det så ond her ned på jorden. Ja himlen skal bli herlig for os alle. Vi skal se ham som torløste oss med sitt blod og som ga oss kraft i hele striden og nåde til å holde ut i provens stund.

Ja når tidens tåke viker, for Guds herlighet engang. Da som havets brus opstiger, millioners triumfang.

Vi har det ganske fredfullt her skjont vi har ca. hundre soldater til naboer nu. De har et meget stygt rykte på sig, men har dog ikke gjort oss noe ond. En av offisererne kommer her på motene. Vi har gitt ham testamente og sangbok og han er så vennlig mot oss.

Tror Herren skal holde sin hånd om oss.

Ja, nu blir nok dette brevet for langt så jeg vil hermed avslutte.

Sender våre beste hilsener til venner rundt omkring så langt «Misjons-Rosten» når.

Bed for oss.
Eders i Kristus og for hans sak i Kina

Margrete Dørum
og Hilma Karlson.

Kjære venner!
Fred være med Eder alle!

Når vi nu skal sende eder en hilsen føles det som vi vilde bruke Paulus uttrykk i Rom. 8, 31. «Hvad skal sies til dette?» Der var likesom en liten pause med et stort spørsmålsteget. Ikke fordi Paulus ikke visste hvad han skulde si eller stod spørrende over situasjonen, nei — det var mere et overveldende seiersuttrykk for Guds underbare frelses storhet, som om han ville sporre motstanderne (ti det var til dem som ordene var hentydet til):

Hvad vil I stille op mot denne sannhet «Gud er for mig og hvem kan da være imot!» Der er nok som vil være imot dem som helt har lagt sig på Herrens alter, men for er Gud; han strider. Desto mere man vil sviakte sannheten om å ta sitt eget kors op og følge Jesus og riktig smigre for menneskene i falskhet, da klarer man sig forbi mange lidelser, men da blir man heller ikke opoiert sammen med Jesus vår store korsbærer. Det er lidelsessamfundet der gir herlighetens krone.

Vi føler å utbrøye «Hvad skal vi si til dette!» De siste måneder lar vært fulle av velsignelser nådd i

den mest spennende tid. Da vi gikk sommervarmen imote var det med fristelse til å dra herfra til Kang Chuang. Omegnen her var i krigens tegn. Mange var flyttet til andre plasser og kanskje skulde vi ingen tilhørere få på notene, hvorfor da ikke ta dette som en anledning for hvile og sommerferie? Vi kjente dog å skulde bli på misjonen her. En tysk offiser som er i den kinesiske nærs tjeneste spurte oss en dag: «Hvor mange gange har I måttet romme? Svaret blev: Ikke å eneste gang, ti Gud som vi tjener er en bevarer i realitet og vi fortroster oss på hans trofasthet.

Tusener av soldater passerer derene her og folket var engstelige da de møtte gi husly for krigerne, ja iblandt tok de hele leiligheter i besiddelse m. m. som ikke skal skrives om. Gled eder at forholdene ikke er saledes hos eder derhjemme.

Vi kjente ledelse til å fortsatte moter savel i landsbyene og her i K. C. om aftenen, inntil det blev oss nektet. Vi fikk ikke så mange på møtene av stedets folk, men så til gjengjeld en masse soldater. En dag sa Agnes: «Du skal se Torikild, at Gud skal sende vekkelse iblandt soldatene!» Vi kjente at anledningen for disse ofte forfattede soldater var kommet og på en særlig måte fikk sannheten lyde, savel om synd, rettferdighet og dom. En dag en mann her fra K. C. for å minne oss om å ikke si ut sannheten så likefrem og la til at ingen uten oss våget å komme med sannheten på sådan en overbevisende måte. Vi svarte ham: «Det I taler på baken av soldatene, det taler vi direkte til dem og sant å si er det ikke oss, men Guds ord som taler og Guds ord er ikke bange for personer, ti det er kjærlighet og vager å la sannheten lyde, å kunne frigjøre noen sjel og om sa skulde være er den heller ikke bange for å lide for sannheten. Til var store glede fikk vi bade se og kjenne at de elsket sannheten. Til og med på friluftsmotene hvor hundreder var samlet fikk vi se hender oprakte som tegn på at de vilde tro og følge Jesus. Nu brot vekkelsen los og den onde fikk travelt med å vilde stå imot.

En aften like foran friluftsmotet skulde begynne kom noen offiserer for å samtale. Guds And gjorde ordet levende for oss og vi måtte fortsette samtalen mens Lili og de kinesiske søskende gikk for å åpne møtet. Det varte dog ikke lenge forenn Lili og søster Ma kom springende og fortalte at soldatene hadde tatt brodrene Ha og Huang til hovedkontoret — anklaget dem for å være ett med kristne motstandere (Den s. k. kristne general) fordi de sang

Forts. 4. side.

Avskjedsfesten for Ruth og Jens Glittenberg

Ja nu er våre kjære søsken: Ruth og Jens Glittenberg reist fra oss til det sted Gud har kalt dem: Belgisk Congo. Vi som lå dem nærmest fikk erfare hvad sangeren sier: Skilsmisens stund, var tung, men de fulgte Mesterens kall fra himlen.

Søndag 5. november hadde vi avskjedsfest i vårt lille lokale «Cions». For festen hadde br. Glittenberg den glede å begrave to søstre ved dåpen til døden. En av disse var som lønn for hans søndagsskolearbeid, derfor var det en stor oppmuntring for broderen. Festen blev åpnet av br. Størksen, der ønsket forsamlingen hjertelig velkommen og leste Job 42, 2 for vi gikk i bønn til Gud. Derefter talte br. Andreassen fra Fredrikstad over Mark. 16, 15—20. Gå ut i all verden og forkynt evangeliet for all skapning o. s. v. Han talte gripende og oppmuntrende for våre misjonærer, som nu skulde dra til Congo, som er et av de verste misjonsfelt vi har. Etter at br. Andreassen hadde talt, blev det bevertning. Så blev ordet gitt fritt

og flere benyttet så anledningen for å si Glittenbergs noen oppmuntrende avskjedsord. Br. Glittenberg sa at han nu var glad for denne avskjedsstund var kommet, og at Gud hadde lagt alt tilrette for ham. Det vilde iøvne forlangt, å fortelle fra først til sist, hvordan Gud på en forunderlig måte hadde ordnet alt. Dog til å begynne med, så og hortes det umulig ut, da han første gang begynte og søke myndighetene om utreise.

Men da Gud var den som hadde kalt, sørget han også for å ordne med myndighetene. Festen var en høitidsstund vi sent vil glemme, og vi hadde følelse av at der blev et tomrum etter disse våre kjære søsken, som vanskelig kan utfylles. Ja må Gud rikelig velsigne dem og deres reise og i arbeidet der ute for å vinne sjeler for Jesus så når samlingsdagen kommer, da de kommer fra syd og nord, øst og vest, må stå frem med mange Afrikanere som lønn for

deres møie. Mandag den 6. november hadde søndagsskolen avskjedsfest for dem. Denne fest blev også en minnestund. Det var rorende å se alle barna komme frem til platformen, for å si br. og søster Glittenberg farvel, der var mange tårer som flot, og vi forstod alle at barna var glad i br. Glittenberg som har vært deres lærer, og som var den som begynte søndagsskolen. Han sa han vilde på samme måte samle barna i Afrika som her og fortelle dem om Jesus. Ja måtte Gud velsigne også denne del av deres arbeid. Så til slutt vil jeg be alle venner være med å legge søster og br. Glittenberg frem for Gud i eders bønner, så de kan kjenne de blir båret frem på bonnens arme. Dessuten vil jeg også benytte anledningen å be om å støtte våre søsken med midler, vi kan på denne måte være med i innhostningsarbeidet, la oss derfor ikke undra oss. Velsignelsen vil sikkert ikke utebli.

Med broderhilsen
R. Løkklingholm.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.
Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomite. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. — Alle brev og meddelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse: Misjons-Rosten, Sarpsborg.
Abonnementspris er: I lessing 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opplysning og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Bladets utbredelse

Nu må våre venner hjelpe oss å få bladet mere utbredt. Det var ønskelig om oplaget blev fordoblet i år og ved litt arbeide kan det godt skje. Forsøk å skaffe i det minste en ny abonnent hver i år. Misjonærene og predikantene skulde ha de beste betingelser for å samle abonnenter. De har også en god hjelp i arbeidet av «Misjons-Rosten», der alltid står åpen for beretninger fra feltene og de mange behov av hjelp til de forskjellige formål. La det nu bli alvår. «Misjons-Rosten» står helt på Guds ord angående de fundamentale sannheter og kan trygt legges i hendene på hvem som helst. Det har som sin hovedoppgave å arbeide for Guds ords utbredelse i hedningelandene og er evangelisk og upartisk.

Kristi tilkommelse

hadde stor plass i de første kristnes tro og bekjennelse, og har hatt det til alle tider. Denne forventning blandt Guds folk er knyttet til faste og sikre ord. Det kan ikke mistydes. Når Jesus var faren op til himmelen kom disse sterke ord fra englemenn: Denne Jesus som er optatt, fra edor til himmelen, skal komme igjen på samme måte som I så ham fare op til himmelen.» Disse ord er så enfoldige, men sanne og behøver ikke å fortolkes, det er så sikkert. Enn om han kom i denne stund? Ingen aner hvad tid det skal skje. Det fryder mitt hjerte ved tanken derpå. Vi venter at mange ting skal skje, og størst er dette at han kommer igjen. Da Jesus kom første gang, ventet de gamle ham ifølge løftene. De var salig i troen på at han skulde komme. Denne tro blev regnet dem til rettferdighet.

Jesu første komme hadde veldig betydning, vi blev frelst ved den. Denne frelse ser vi ikke i den utstrekning som vi venter det. Vi går her på jord og har mange lidelser, og det er smått med oss. Noen av disse er at vi er forurenket underlagt. Vi gråter fordi vi ikke er som vi skulde være. Det er fordi vi er frelst. Men mange forstår ikke det. Når Jesus kommer, skal det bli slutt på usseldommen vår. Vi skal få se ham som han er. Det skal bli underlig å se dig bror og søster igjen. Hvilken dag! Han skal forvandle ditt fornedringslegeme. Er det ikke fornædret å være en syndner? Er det ikke en fornædrelse å ikke kunne forherlige Gud og lovsynge ham?

I forbindelse med sitt komme skal han forvandle vårt fornæ-

relseslegeme ved den kraft hvorved han skal underlegge sig alle ting. I følelsen av dette har lengselen tatt mig så jeg har lyst til å rope: Skynd dig å komme!
Vi må holde fast på at han kommer, og at han kommer snart. Da blir det avløsning og slutt på alle vanskelighetene. Kristi annet komme står i forbindelse med vårt legemes forløsning. Ved gjendødsens opprettede fallet i oss, det nye menneske blev oss til del. Kristi forløsning har mer for oss enn å opprette det indre menneske ved gjendødselsen. Han skal opprette det ytre menneske ved sitt annet komme.

Når han kommer, skal vi si: Der kommer han vår Messias. Vi kjenner ham igjen fra Golgata. Det har vært den Hellig Andes gjerning å fremvise Jesus for oss i evangeliet. Vi kjenner ham igjen seierherren over synden og døden og satans rike.
Må Gud velsigne dig bror og søster at du ikke har noen oppgjort sak med ham så du ikke kan vente ham med frimodighet.

En broder.

Skal menigheten gjennomgå den store trengsel

Av J. A. Johannesson.

Ovenstående spørsmål som for tiden er rett aktuelt kan langtfra utømmes i en kort artikkel som denne. Her skal bare fremføres noen enkelte tanker, som vi mener er i full overensstemmelse med Guds ord, og derfor vel verd å overveie. I denne forbindelse er det av stor betydning at vi først blir klar over et par andre spørsmål, nemlig:

Hvem er menigheten og hvor er den?
Guds menighet som er Kristi legeme og lemmer, er ikke en bestemt kirke eller institusjon anerkjent eller ikke anerkjent av staten. Menigheten er mennesker som kommer fra alle kirker og kristelige organisasjoner. Det er dem som har hatt et personlig møte med Jesus. Det er alle dem som er født ikke av blod, heller ikke av kjøds vilje, men av Gud. Det er alle som har fått til innsigelse den Hellig And, pantet på vår arv. Det er disse som danner Guds menighet på jorden, men heller ingen andre.

Hvorer så denne menighet?

Er denne menighet bare i den by hvor du bor eller i den kirke, eller det bestemte lokale hvor du kommer? Ja det inntrykk får man undertiden av den tale forskjellige predikanter fører. Men Guds menighet er dog ikke begrenset til et bestemt område eller et enkelt land. Denne menighet strekker sig i dag fra Grønlands isbrøer og Norges daler til Indias jungler; fra Sibiras fangeleire og Russlands fengsler til Amerikas millionbyer og vestens prærier; til Sydamerikas urskoger, Stillehavets øyer, Kinas sletter, Afrikas ørkener og Himalayas fjeller, ja over den ganske jord. «Jeg skjønner i sannhet at Gud ikke gjør forskjell på folk; men blandt ethvert folkeslag tar han imot den som frykter ham og gjør rettferdighet.» Dette er av vesentlig betydning når vi vil ha

Hilsen fra Troms fylke

Ti berge kan vel vike, og høie rokkeis, men min miskunnhet skal ikke vike fra dig, og min freddspakt ikke rokkeis, sier Herren, din forbarmer. Es. 54. 10.

Foranskrivne ord av Herren har særlig i det siste gledet mig. Jeg har nemlig den siste tid vært i Troms fylke, og da også fått besøke noen steder som så vil vi tross aldri for har vært besøkt av frie vidner.

Et av disse steder som ligger ut mot havet på yttersiden av Senjen, gledet det mig særlig å få besøke. Stedet ligger særlig utsatt for storm, og Nordishavet taler særlig herute sitt mektige språk. Fjellene som ofte går steile ned i sjøen er veldig høie og ligner mektige tårn, som igjen synes særlig å ta sikte på å by Nordishavet tross.

Op til fjellsidene på små skråninger, finner vi rundt om i fjordene små husklynger, enkelte steder kan det vel være ca. 30 hus. De fleste huser er bundet til stener eller fast fjell med tykk jernstang eller kjetting.

Herfra foregår så de meget be kjente store torskefiske ute på Senjen fiskebanker.

I disse veldig naturrommelige feler man sig stumod så «bitteliten». Ja man tenker uvilkårlig på Herrens ord i Salm. 8. Hvad er et menneske at du kommer ham ihu, og et menneskebarn at du besøker ham! Herren taler dog, at disse mektige berge kan vike — men hans miskunnhet aldri skal vike fra noen av hans. «O, for en vidunderlig Gud — mektig og trofast.

Fikk ved Guds nåde samles til noen møter også herute, og det var en stor glede å merke, at også herute var det sjele som lengtet etter Gud. De forholdsvis rummelige hjem bar preg av streng noisomhet og arbeidsomhet. Tross disse store fordele, var dog også her de aller fleste uten håp for evigheten; de værbitte staute fiskere har mot til å trosse storm ogølger, men kun få har mot å følge Jesus. Hjertene var åpne for Herrens ord, og mitt håp er at også noen av disse skal berges inn før Jesus kommer.

Dette sted som jeg nu er på ligger lunt til på innersiden av Senjen og her er meget vakker. Herren har også tatt sig ut noen her for sitt navn. De er ennu få, men kjemper trofast for den tro som engang er overgitt de hellige. Det er nu nesten tre år siden jeg var her og det var derfor gjensidig glede å få se hinannen igjen.

klarhet over «menigheten og trengselen.»

Når Jesus taler om sin tilkommelse sier han bl. a.: «Jeg sier eder: I den natt skal det være to i een seng, — to kvinner skal male på samme kvern, — det skal være to ute på marken, den ene blir tatt med, den andre blir latt tilbake.» Et annet sted heter det: «For som lyntet går ut fra øst og skinner like til vest, således skal Menneskesønnens komme være.» Før i tiden mente man at her var en motsigelse fordi folket ikke på samme tid var i sengen og ute på marken. Nu vet vi at her ingen motsigelse er, for når middagss-

Interessen for å høre Guds ord synes å være stor overalt, og mange steder ønskes besøk. Min bønn er å få rekke riktig mange med et ord fra Jesus for det for evig blir forsent.

Kjære søskend. Vær fremdeles med i bønn for Nord-Norge. En gjennegripende vekselser er vårt mål, så mange kan reddes for vår kjære Herre som så trofast har båret oss som er hans idag, og som vil løfte, bære og redde alle som kommer til ham.

Hjertelig hilsen.
Skognes den 15. november 1933
Eders i Jesus forbundne
Oskar Gamst.

Tromsøden 18.—12.—1933
Kjære venner!

Guds fred;
Hjertelig takk for anv. med kr. 60.00. Må Herren få velsigne alle som har vært med i offeret. Vi har det fremdeles godt her nord, all ære til Gud.

Vi har nu tatt en tju ut på feltet, vi drog fra Kistrand midten av november og til Honningsvåg og fikk delta i et møte, vi hadde hos vennene Larsen som alltid har sitt hjem åpent for Herrens vidner, men da vi skulde til årefesten i Balsfjord forlot vi allerede neste dag Honningsvåg og kom til Tromsø, hvor vi tok inn hos søster Wangberg, Tromsødalen. Hun er datter av avdøde A. Wangberg og fortsetter nu virksomheten etter sin far, hun har ikke mindre enn ca. 100 barn i søndagsskolen, og endel venner som samles til møter, hun har en koselig leilighet i lokalet, som alltid står åpen for Herrens vidner. Vi hadde to møter og en skole. Så drog vi til Balsfjord og fikk overvære vennenes årsfest, og mange herlige vidnesbyrd kom frem og siden hadde vi mange møter, og folket er enestående til å besøke møtene. Vi hadde møter kl. 4 om eftermiddagen både søndager og hverdager, og hadde så å si fullt hus hverdagens og overfylt på søndagene. Vi bodde hos vennene Tollefsen og et not megen gjestfrihet. Br. Eilertsen og Leddang kom også hjem etter å ha hatt en tur til Nordland, vi fikk da anledning til å ha møte oppe i fjellet hvor Leddang hører hjemme ca. 15 km. fra Balsfjord, og også der hadde vi et godt møte. Nu er vi her i Tromsødalen igjen og tenker å bli julen over her, og siden tenkte vi oss til Rosfjord.

En hjertelig hilsen til dig, br. Iversen og vennene i Sarpsborg, og så langt «Misjons-Rosten» når. Eders
Milla og K. Skipperud.

len lyser over oss ruger det midnatts mørke over andre deler av jorden. Dersom Jesus kom idag, — og den mulighet er virkelig for hånden, — da ville noen av lemmene på legemet være på arbeidsplassen og andre hvile på sitt leie, noen vilde være i fangeleire og fengsel, noen blir kanskje i dette øieblikk ført hen for å farve jorden med sitt blod, mens andre søker hen i kjellere og på skjulte steder for å synge lovsange til ære for deres frelser som gir dem kraft til å lide for Jesu navns skyld. De gleder sig med de glade og gråter med de gråtende, og de lider med de lidende, for de er

lemmer på det ene legeme, hvis hoved Jesus er.

Men nu er der idag også andre steder hvor der er ytre fred. De enkelte lemmer på legemet kan gå inn i store katedraler og små bedehuse uten å møte noen nevneverdig motstand. Men mange så, danne steder ser det nærmest ut som en del kristne er lik brudejonnfruen, som Jesus taler om; de er slumret inn og sover. I noen menigheter finns det enkelte personer som nok vil gjøre sig bemerket, og når det ikke kan skje på annen måte, har de valgt til stadighet å komme minst en halvtime efter møtets begynnelse, for så skal i det minste alle venne sig om for å se på vedkommende. Under resten av møtet sitter de tause som graven med et åsyn mørkt som jorden og et gemytt surt som edikk, for så å gå hjem igjen og koke suppe på noen gamle råtne pinner.
Mon sådanne kristne blir med i skyen når Jesus kommer?

Det neste vi nu vil stanse ved er:

Hvads sier bibelen om trengselen?

Vi skal ikke anføre alle de steder i det gamle testamentet, som taler om trengselen og hva de innebærer i oppdragelsen av Guds eiendomsfolk. Vi vil bare med noen få ord henvise til hvad Jesus og hans apostler sier om trengselen. I Matt. 10, 16 fl. taler Jesus om hvad der vil møte de disipler han utsender. Der sier han: «I skal hates av alle for mitt navns skyld.» I Joh. 16 leser vi: «Dette har jeg talt til eder forat I ikke skal ta anstot. De skal utstøte eder av synagogene; ja, det kommer en tid da hver den som slår eder ihjel, skal tro at han viser Gud en dyrkelse;» og videre: «I verden har I trengsel; men vær frimodige. Jeg har overvunnet verden.»

(Mere.)

Ved årsskiftet.

Til de mange venner som jeg i år har fått besøke og dele velsignelse med ønsker jeg her ved å få si min hjertelige takk. Takk for forbonn, oppmuntringer og økonomisk støtte. Det har for min del vært et år rikt på prøvelser, men også på Guds underbare nåde og hjelp. Da det er umulig å nå hver enkelt vil jeg gjerne igjennem «Misjons-Rosten» få si dette.

Når jeg ser tilbake og minnes de forskjellige venner og steder som jeg besøkte, er det med en dyp følelse av egen uverdighet og ubetydlighet, men med stor takknemlighet til både vennene og Gud. Som et særlig kjært minne er opholdet i Alborg, Danmark, hvor vi fikk be med flere som overga sig til Gud. Herren velsigne eder alle. Er fremdeles takknemlig for å være innsluttet i eders forbønner.

Hjertelig hilsen
G. Iversen.

Vinterheftet.

Vi har enda en del vinterhefter igjen som vi ønsker å selge. Heftet er jo ikke et spesielt julhefte, men kan selges hele året. Prisen er 60 øre og herefter sender vi det portofritt. Beløpet kan sendes i frimerker. Heftet er blitt godt mottatt og vi har mange beviser på at det har vært til velsignelse.

SPRED
Bethani
Ja, det er under vår marsj frem op under t...
gjør vi, ide...
er bak, og...
det som er...
målet.» Fil...
trengsel? M...
menigheten...
«Du lot me...
vårt hoved...
Men du i f...
gelse.» Sa...
sies nu at...
tider i «Be...
te så er de...
bærer fres...
har en tid...
fra Stock...
skap fra I...
del søker...
folk på m...
På utp...
en trofas...
der for d...
overgitt i...
Lørdag...
samlet til...
det var...
næs som...
Herrens...
evangeli...
ne sagt...
som ble...
op i gj...
pryd fo...
åpnedes...
derefter...
underde...
det fest...
skrevet...
Så ble...
bibel, i...
hvoreft...
te, lik...
leste d...
forsta...
melhv...
førte...
stjern...
var g...
som v...
er det...
en bl...
kan f...
vår d...
liten...
derfo...
som...
hjem...
Hi...
28.

SPREDTE FELTER

"Bethania", Arendal

Ti du skal glemme melo, som forbitfarende vanne skal du komme dem i hu.

Jobb 11, 16.

Ja, det er nettop slik det blir under vår vandring her, vi er på marsj fremover og stanser ikke op under trengselstider, men et gjør vi, idet vi glemmer det som er bak, og strekker oss ut etter det som er foran, jager vi mot målet. Fil. 3: 14. Vel kan det bli trengsel både for den enkelte, og menighetene, som skrevet står: «Du lot mennesker fare frem over vårt hoved; vi kom i lid og vann. Men du førte oss ut til vedervegelse.» Salm. 66, 12. Og det kan sies nu at vi har vedervegelses tider i «Bethania». Har vi vidneme- te så er det velsignet mange som bærer frem et godt budskap. Vi har en tid hatt pastor Rohrbek fra Stockholm og et mektig budskap fra Herren blir forkynt, endel søker frelse og stadig mange folk på møtene.

På utposten Eydehamn er en trofast venneløkk, som strider for den tro som engang er overgitt de hellige.

Lørdag 11. d. m. var vennene samlet til en festlig tilstelning, det var eldstebr. Gunnar Krogenes som fylte 38 år. Ja hvem av Herrens vidner som reiser med evangeliet kjenner ikke ham, denne sagtmødige ydmyge broder som blev frelst som ung gutt og op i gjennem årene har vært en fryd for Guds menighet. Festen åpnedes ved br. John Henriksen, derefter bønn, så vidnesbyrd av undertegnede, så samledes vi om det festlig dekkede bord. Der var skrevet en sang for anledningen. Så blev br. Gunnar overrakt en bibel, fra vennene på Eben-Ezer, hvorefter br. Karl Strengnes talte, likeså br. Edvin Karlisen, som leste op fra Daniels bok. «Men de forstandige skal skinne som himmelvelvingen skinner og de der førte mange til rettferdighet som stjernene evindelighet og alltid.» Det var gripende å se den kjærlighet som vennene la for dagen, ja sant er det som sangeren sier: «Gi mig en blomst mens jeg lever, ut øiet kan frydes derved.» Ja «kort er vår dag, det kvelles, o så fort, en liten tid så er vår reise gjort, vær derfor snild og god mot alle dem som du er med på vei til himlens hjem.»

Hilsen til venner med Luk. 21, 28.

Gunder Gundersen, Havstad, Arendal.

Til Gunnar Krogenes fødselsdag.

(Mel.: Jeg ser en Gud så skjøn og stor.)

Idag vi samlet er til fest Og feirer fødselsdag For Gunnar som iblandt oss er, Og som vi holder av.

Du ganske ung til Jesus kom, Ditt liv til ham du gav. Han dig har trøstet, hjulpet her Og alltid ført din sak.

Gud sendte dig iblandt oss her Vi glade er derfor. Din plass opfyller du så godt Som eldstebrøder vår.

Et besøk i Det hellige land

Av misjonær B. Finstrøm

Da mange før har beskrevet sin reise gjennem Palestina kan det synes unødig at jeg skriver derom; men da jeg er blitt bedt om å så gjøre vil jeg imotekomme dette ønske og forsøke å berette endel om min og familiens reise i dette land.

Vi reiste fra Bombay den 25. februar 1932 og etter en behagelig reise over det Indiske ocean ankom vi til Suez i Egypten den 4. mars. Eftersom min hustru og vår lille datter var dårlige til helbred drog vi ut og besøkte Phoenix og pyramidene som ligger et lite stykke utenfor byen; derefter tok vi med toget til Jerusalem. I sannhet en underlig følelse å ha billett til Jerusalem i lommen. Men hvor meget mere betydningsfullt å være i besiddelse av fribillett til det himmelske Jerusalem. Vi kom snart til Kantara hvor vi måtte bytte tog og gå gjennem tollene. Derfra gikk vi i ferje over Suezkanalen.

På andre siden av kanalen ventet toget som skulde ta oss til Lydda, der fikk vi igjen bytte tog til Jerusalem. Troligvis brukte Abraham, Josef og Jakob å ferdes samme vei når de skulde fra Palestina til Egypten. Vi leser i 2. Mos. at Gud kommanderte Israel ut av Egypten i hast. Så var det til og med oss, vi ønsket å komme inn i Kanaans land så fort som mulig. Lykkelig den sjel som i unge år blir frelst ut av Egyptens trelldom og ikke blir hengende fast i vantroens og kjødighetens ørkenen slik som det arme Israel. Da vi våknet neste morgen var toget et godt stykke inn i Kanaans land. Fra kupevinduet så vi grønne åkre og enge og deilige appelsinhaver samt jødiske kolonier med hvite, moderne hus, så langt som øiet nådde. Det så så innbydende ut så vi sa: «Her er det godt å være.» Vi blev nesten

Av misjonær B. Finstrøm fristet til å slå oss ned i dette herlige land som Gud har gitt sitt eiendomsfolk. Vi var nu i Jaffadalen og snart kom vi til Lydda, der vi smakte på den verdensberømte Jaffaappelsinen. Vi fikk en Abrahams sønn i selskap fra Lydda til Jerusalem. Med ham samtalte vi meget om den samme Messias som snart skal komme igjen. Innen kort hadde vi tilbakeklagt Filisternes land og nærmet oss Judeas berghøder. De røde vårbloster lyste så vakker i det grønne gresset langsmed jernbanelinjen og solen skinnet fra en klar himmel. Vår medreisende pekte ut flere bibelske plasser for oss bl. a. Samsons hule. Ved 9-tiden på formiddagen kom vi til Jerusalem, hvor en misjonær møtte oss og tok oss siden i sin bil til misjonsstasjonen der i byen. Neste morgen tok jeg en spaserur inn gjennem Jaffaporten samt ut gjennem Sions port til nordvestre hjørne av muren forbi Davids tårn, for så å gå tilbake til et misjonshus i den nyere del av byen for å overvære et formiddagsmøte. Det var nemlig søndag. Det var en herlig følelse å få gå på de gater som den Herre Jesus engang hadde vandret. På ettermiddagen besøkte vi tempelplassen og gråtemuren. Tross at det var dagen efter den jødiske sabbaten, så vi der noen jøder som klaget sin nød for Jehova. I dag finnes bare noen stener igjen av den forrige tempelmuren. Ved et annet tilfelle stod der to kvinner gråtende og sørgende. Det var riktig gripende å se dem. Sikkert er hedningernes tider snart forbi og tiden er inne da Herren skal samle sitt adspredte eiendomsfolk. Herlige dag da også jødene skal få se sin Messias og konge. Deres nuværende stilling bør være et advarsel for oss som er blitt optagne i denne Guds hus-holdning, mens jødene blev forkastet på grunn av synd og utroskap.

Herfra begav vi oss til Josafatdalen, hvor man kan se Hinnoams dal. Ikke langt herfra ligger Siloams dam, og plassen der Judas

deles. Arbeidet i Finnmark trenger din støtte.

Broderhilsen G. Iversen.

Herren opfyller sitt ord

Budskaper i tunger under stevnet i Spydeberg 3. juni 1918, frembåret av avdøde fru Andrine Nil sen, Drammen, tydet av avdøde br. Joh. Kiserud: Har du lagt ned din egen kraft så han alene kan få være din kraft og styrke? Han skal føre din sak, så du ikke skal behøve å gå i egen kraft. Da skal du se dine fiender flykte. Han skal åpne veien for dig og gi dig rikelig inngang overalt hvor han sender dig. Derfor er det så liten kraft blandt mitt folk fordi de går i egen kraft og jeg får ikke lede dem. Bare legg ned alt ditt eget og vær stille, ti jeg skal stride for dig og du skal få kjenne min kraft og seier. Da skal jeg avsløre mange skjulte

Inntekt: August 26. En str. Fr.stad kr. 50.00. 16. septbr. Ringen, Fr.stad 25. 15. nov. A. A., Sarpsborg 25. 20. nov. do. do. 15. 30. nov. D. P., Sarpsborg til Skipperud 10. 4. des. O. W., Sarpsborg 2. Innk. ved misjonsmøter, Sarpsborg 42.50. til sammen kr. 169.50. Utgifter: 2. des. sendt Kr. Skipperud kr. 60. 8. des. sendt O. Gamst 50. 14. des. sendt H. Eilertsen 50. Annonser 3.50, porto 1.48, tilsammen kr. 164.98. Kassabeholdning pr. 1. januar 1934 kr. 4.52. Vil herved bringe hver enkelt vår hjertelige takk og samtidig minne om at beløp mottas frem-

iskariot hengt sig. Etter å ha passert Josafatdalen over bekken Kedron vandret vi videre til noen grøtter hvor ifølge sagnet Sakarias og Jakob ligger begravet, samt til Absalons minnesmerke, som han, mens han enda levde, lot reise sig i Kongedalen. Ei han tenkte: Jeg har ingen sønn som kan bevare mitt navns minne.

Denne vei over Kedron tok kong David med sin trofaste hær da han flyktet ut av byen, efterat hans sønn Absalon hadde dratt folkets hjerter fra faderen og var på vei til å betrede kongetronen. I dette sammenheng heter det: Hele landet gråt høiløyt da alt folk drog frem. Også Herren Jesus tok veien over bekken Kedron da han skulde til Getsemane. Da vi hadde gjort et besøk der, slo vi inn på veien til Jeriko og passerte den plass hvor det påstås at Stefanus blev stenet. Denne plass har sin beliggenhet nær den port i bymuren som bærer hans navn. Vi fortsatte siden utmed østre muren og forbi Fåreporten, Golgata, Damaskusporten og tilbake til misjonsstasjonen. Noen dager senere red jeg på et asen rundt Sions mur sammen med noen andre, troligvis fulgte vi da ganske nøie efter i Nehemias' fotspor.

Jerusalem og dens omgivelser byr på mange severdigheter. Særskilt interessant er det jo for en kristen å bese de gamle plassene Bibelen taler om. Da jeg en dag gikk op til Oljebjerget og nu da vendte mig om for å se utover den hellige staden nedenfor, kom freiserens ord til mig: «Jerusalem! Jerusalem, du som slår ihjel profetene og stener dem som er sendt til dig! Hvor ofte jeg vilde samle dine barn, likesom en hane samler sine kyllinger under sine vinger, og I vilde ikke. Se eders hus skal overlates eder selv.» Den Herre Jesus gråt over denne by der han hadde gjort så mange kraftige gjerninger. Tross alt måtte han forutsi dens undergang istedetfor dens frelse. Skal samme forbandelse ramme dig du som leser disse linjer, fordi du ikke kjente din besøkelsestid? (Mere.)

(Mere.)

ting for dig, og føre dig dyper inni mine hemmeligheter, og oppklare de dunkle spørsmål som du nu grunder på.

Gid mitt folk vilde høre mig og tjene mig, da skulde de nyte salighet og ha det godt alle dage og I skulde få kjenne hvilken god i mine arme og kjærtagnes på mine kne. Da skulde alle hvile ved mitt hjerte og I skulde bindes sammen med uadskillelige bånd, som ingen kan sønderrive. I er et salig folk ti I er frelst ord med min frelse som varer evig.

O, at min And kunde få forklare hvor langt min frelse strekker. I skulde forundes, og I skulde se hvordan alt er lagt tilrette — til eders opmuntring og trøst. Og det skulde være en stadig lovpriking blant mitt folk. Salige er de som tar vare på mitt ord og hvad jeg taler til menigheten ved min And. Der kommer såre vanskelige tider over eder alle, da I vil komme til å måtte stå på mitt ord alene. I har hatt vanskeligheter og prøver men jeg har alltid vært med eder. Når du nåd til mig svarte jeg dig, og når du ropte i din nød hørte jeg dig. — Salig er de som våker og tar vare på mitt ord om tålmodighet. Hold ut en liten liten stund, forløsningen kommer snart.

Vandre i renhet, vandre i sannhet, vandre i lyset, så jeg kan finne eder våkne når jeg kommer. Om du visste hvad det gjalt ville du våke og være varsom i alt. Gå dypt, dypt ned med mig, slipp alt som binder dig til jorden, forsak alt som binder dig så du kan være iklædt hvite kler når jeg åpenbares. — Jeg har kalt dig med et hellig kall, bli i dette kall, og jeg skal bevare dig og gjøre rik i min nåde. Jeg skal åpenbare mine hemmeligheter for dig og undervise dig om de underfulle ting i min lov. Se på underlig vis har jeg ført mitt folk før, også dig skal jeg føre på underlig vis — til din vedervegelse. Min godhet skal gå frem for ditt åsyn.

— — —

Tunger i samme rekkefølge av Anna Johnson, Spydeberg:

I blodet har vi vår fulle forløsning og salighet. Utanom blodet har vi aldri noe. — I dette blod er vi alltid trygge, hvad som enn kommer. Dette blod holder dig ren hvert øieblikk; derfor kom helt under blodets kraft. Den som ikke er under blodet har ingen lykke. Det er fordi du ikke er under blodet at du ikke er lykkelig og løst. Får blodet sin fulle virkning i dig vil du løses helt. Du har ikke hengitt dig så blodet helt har fått rensed dig. Derfor se til å komme under bloetet.

— — —

Disse budskaper er referert av br. Nysæter og vi tenkte det kunde være til velsignelse å sette det inn i «Misjons-Røsten», da vi synes å se at budskapene har gått i bokstavelig oppfyllelse og til opmuntring for dem som bruker nådegavene, drevet av Gud.

Vi har hatt D. Klem og D. Eilertsen her nu en tid og det har vært herlig på møtene, priset være Gud. Husk Finnmark i bønn. Hjertelig hilsen. Kistrand 3. november 1933.

Milla og K. Skipperud.

Dåpens samvittighetspakt

Av O. Karlsen

(Resten).

Den Hellige And gav og dens velsignelser, er i Guds ord lignet ved vannstrømmer (Es. 35: 6—7. Es. 44: 3. Es. 55: 1). Andelig kunnskap — fred og fryd er lignet ved «strømmen». (Salm. 23: 2. Es. 11: 9. Es. 12: 3. Es. 44: 3. Es. 66: 12. Johs. 7: 38—39). Herrens Gud er kilden. Se, i Jerm. 2: 13. Jerm. 17: 13. Salm. 36: 10. Sak. 13: 1. Joh. 7: 39 og 4: 14. Ap. 22: 17 m. m.

Spørsmål: Hva vil det si å bli født av vann? Dette spørsmål vil vi la Guds ord besvare ved å anføre to eller tre steder i Guds eget ord. Se Joh. 1: 11—13. Joh. 5: 24. Kap. 6: 47 og Joh. 20: 31.

Av disse språk ser vi at enhver som tror på Jesus Kristus er «født av Guds». Det er dette språks simple mening, at alle som tok imot ham (Joh. 1: 12) ble født av ham som er «ordet». (Joh. 1: 1. Jak. 1: 18. 1. Pet. 1: 23). Noen annen gjenfødelse kjenner bibelen ikke til. «Født av vann», «født av Anden» og «født av Guds» og «født av ordet» er et og det samme.

Jesus sa: I er alt rene på grunn av det ord som jeg har talt til eder. Joh. 15: 3. Paulus sier: «Jeg har avlet eder i Kristus Jesus ved evangeliet.» (1. Kor. 4: 15).

Når vår Frelser taler om å være født av vann (Joh. 3: 5) fremstiller han ordet under bildet av «vann». Et bilde som en «overste i Israels» lett kunde ha forstått om han hadde studert rett Esek. 36: 25—27. sier D. L. Moody.

I Efeserbrevet 5, fremstiller Paulus ordet under bildet av «vann» (v. 26).

Likeledes i brevet til Titus 3, er Guds ord atter fremstillet under bildet av: «Gjenfødelsens bad» (v. 4—5). Merk: Es. 12: 3. Es. 32: 15. Es. 44: 3. Es. 55: 1. Salm. 36: 10. Joh. 4: 10, 14. Kap. 7: 37—39. Ap. 22: 17.

En ande skal blåsa ifra mit ansigte, och jag skal göra liv. Es. 57: 16. (Dr. Fjellsteds overs.) Dette er kraftens «vannbad» — således foregår det, å bli født av vann og ånd. (Joh. 3: 5, 8).

Nu har vi sett at det er kraften av Jesu Kristi ånd som tvetter oss (1. Kor. 6: 11. Hebr. 9: 14. Ap. 1: 5) og ikke dåpen.

Ingen som er av sannheten kan tale eller skrive en slik villfarelse at dåpen frelser.

Falsk lære er blitt lignet ved Sodomas epler der utvendig er skjønne, men inneholder fullt av aske.

Falske lærere er kommet i vår vei og under påskudd av å gjøre oss godt har de forgiftet folket med sin villfarelse. De fremholder ting som er stikk imot Guds ord, istedetfor å boie sin vilje og sine tanker og meninger etter Guds ord og la Guds ord være det avgjørende i alle ting; men nu forsøker de skriftkloke og lærde og kjedelige mennesker å få Guds ord etter sine egne meninger, — men det går ikke.

Karakteren hos en del mennesker er aldeles underminert av de falske vidner, og derved kommet inn i et falsk tilfluktsted og har

svik til sitt skjul, men dagen kommer, da vannene skal bortskylle det, sier Herren gjennom profeten.

«Den som retter sig efter Guds ord handler viselig og lykkelig, men den som farer efter sitt eget hode (er) uvisselig og forfengelig.» (L.)

Spørsmål: Hvorledes skal Matt. 28: 19 forstås?

Svar: Enhver som kjenner sin bibel, og vil være sannheten tro, han vil bli oplyst av Hellig-Anden (Joh. 16: 13). Verset 19 er ikke korrekt oversatt fra originalen. Det står: «Gjør derfor ut og (gjør alle folkeslag til disipler, idet I doper dem — o. s. v.)»

De 10 ord innom parantes ( ) er ikke korrekt oversatt. Du som leser v. 19 vil erkjenne at du aldri med din beste vilje kan gjøre noen til en discipel (Sak. 4: 6) Det er den allmechtige Gud i himmelen som kan gjøre nye skapninger: Den falske Jeroboam som er lignet ved et forbilledt av den mektige fiende som er å vente (2. Tes. 2 og Ap. 13), han gjorde prester (disipler) ifleng av folket som ikke var av Levis barn. (1. Kongeb. 12), men rene, hellige prester kunne han ikke gjøre.

Professor Lyder Brun har anm. fra Matt. 28: 19 således: Det er uriktig at oversette Matt. 28: 19 at gjøre alle folkeslag til disipler. Det skal rettelig hete: Vind disciple blandt alle folkeslag, dep dem til Faderens og Sønnens og den Hellig Andes navn o. s. v.» Så langt professoren i Tidskriftet Norsk Kirkeblad.

Denne oversettelse kan vi være med på. Hvorledes skal vi vinne disipler? Fortelle folket forsoningens verk på Golgata! 1. Joh. 19 og Matt. 27 og 1. Joh. 2: 2 og Gal.

3: 13—14. (v. 26) og Ap. gj. 10: 43. Overbevise folket i Kristi kjerlighet (2. Kor. 5, 14), at det er Jesu blod som rensar fra all synd, se Ap. 1: 5 og Ef. 1: 7. 1. Joh. 1: 9 og 1. Kor. 6: 9—11 m. m. Og Guds And vil være med og opplukke hjertene (Ap. gj. 16: 14) til å motta ham (Joh. 1: 12), og således blir den enkelte vunnin for Jesus, for himlen og blir Kristi medarving (Rom. 8: 17). Således foregår det å vinne disipler. Anm. I fl. bibelovers. leser vi fra Matt. 28: 18 således:

«Går for den skull ut og lærer allt folk; och döper dem i namn Fadern, och Sons, och den Helliga Andas. (Dr. F. overs. fra år 1878).

I Karl d. Tolfte overs. heter det: «Går forthen skull ut och lærer all folck och döper them i namn Fadern, och söns, och thenz Helliga Andas. (overs. fra år 1703).

Fra en norsk overs. fra år 1744 leser vi det samme vers fra Matt. 28: 19 i fete bokstaver således:

«Går derfor hen, og lærer alle folk och döper dem i Navnet Faderen och sønnens og den Hellig And.»

I den engelske overs. fra år 1572, er oversatt de samme vers således:

«Gå I derfor og lær alle nationer, dependende dem i Faderens navn och sønnens og Den Hellig And.» Dette vers står likt i alle 5 bibeloversettelser.

Grunntonen i anm. fra professor L. Brun, stemmer overens med de 5 overs.

Den som kjenner Gud, hører ham og legger hans ord på sitt hjerte, og gjør derefter, og bevarer det.

Og se til at du gjør allt efter det billede derav som er vist dig på berget. 2. Mos. 25.

Berget er Guds ord.

O. Karlsen.

Vekkelse og gode tider for den evangeliske misjon i Kina

Forts. fra 1. side.

«Føvet Rasmussen for å presse løspenge ut av misjonen.» Dette rykte kom også ut senere. Best av alt var at møtene nu fortsatte inne i lokalet og Gud virket vekkelse så at alene i august måned (den mest dæmpete og som tar mest på kreftene) fikk vi følge 41 soldater og 8 sivile søsken i dåpens grav. Halleluja! Så tjener da alt til gode når Gud er med! Er det å undres over at vi ønsker å utbryte: «Hvad skal vi si til dette? Når Gud er for da skal det på Guds vis — seirens vei!» Hvem kan stå imot? Vi har nett-op hort om hvorledes Gud i provinsen Shangtung på sin herlige måte har fått liv i menigheten. Når det som stod Gud imot i menigheten (synden i Guds hus) blev åpenbart, bekjent og tilgitt, da gikk seiren foran dem. På en plass er der allerede i år dæpte 700 og omkring 100 skal døpes nu. 30 utstasjoner er selvunderholdt av kineserne. De innfødte troende står op omkring solopgang og samles til bønnemøte. Velsigelsens strømme flyter til kraft og undergjæringer. Sjele frelses og døpes i Hellig And og ild. Dette er innenfor baptistisamfundene.

Må vi alltid være i denne stilling at «Guder med oss.» Da kan intet være imot og velsignelse og seier vil være vår daglige opplevelse.

«Husholdere».

«Gi mens du har anledning.» var den gode samaritauer, Nathan Straus livsfilosofi. Hans hjerte llot i den grad over av menneskelig taknemlighetsfølelse, at han døde som en forholdsvis fattig mann.

I en konvolutt som inneholdt hans siste vilje, fant man et intervju med et stort politisk dagblad, som inneholdt hans tanker om å gi. Den rike amerikanske jøde sier i dette intervju:

«Der er ingen større glede i dette liv enn å gi. —

Gi mens du lever, og livet blir virkelig verd noe. —

Den som et oppmuntringens ord kan inspirere og gjøre godt, bør helst ha det idag enn senere i livet.

Gi banketten nu mens den kan bli verdsett. Mr. Straus fulgte denne regel fremfor å efterlate sig legater til barmhjertige eiemed.

«Jeg har alltid hatt et sterkt og levende interyk av det gamle jødiske ordspråk, som sier: «Hvad du gir til barmhjertighet mens du endnu er frisk, er som gull, hvad du gir under sykdom er som sølv, og hvad du gir efter døden er som bly.» — (Men mange rike gir ikke engang bly).

Kang Chuang, Ch'ahar, N. Kina, i september 1933.

Agnese og Torkild Rasmussen, og datter Lili-Ann.

«Misjons-Røsten»s kommisjonærer

Göteborg, Sverige: J. O. Ström. Askim: Henry Dahl. Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.

Arendal: K. Iversen. Aspedammen: Johan Nordgård. Bergen: Frk. Hansine Gjertsen. Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen. Drammen: Postekspeditør Einar Gulbrandsen.

Fred ik-tad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8. Halden: Elias Olsen, Elverhøi, Berg.

Haugesund: Bolette Afsen, Torvgaten 3. Hobøl: Hanna Rygge, Nygård. Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Forsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud. Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mosterhamn: Chr. Størksen jr. Mjondalen: Arnt Gundersen. Moss: Josef Olsen, Helgerodgt. 10.

Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegberg, Konovsgt. 21, III. Rygge: Olav Gundersen, Huseby. Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly. Svelvik: Ragnvald Volden. Ski: Josef Dammen. Sætre, Hurum: Sigrid Abrahamsen. Stemmestad: Joh. O. Johnsen. Tofte, Hurum: M. Roås. Tjømo: P. Johansen, Mågeroy. Volda, Sunnmor: M. Støve. V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger. Bladet kan bestilles og kontingenten betales til ovenstående. Derved spares porto.

«Husholdere».

«Gi mens du har anledning.» var den gode samaritauer, Nathan Straus livsfilosofi. Hans hjerte llot i den grad over av menneskelig taknemlighetsfølelse, at han døde som en forholdsvis fattig mann.

I en konvolutt som inneholdt hans siste vilje, fant man et intervju med et stort politisk dagblad, som inneholdt hans tanker om å gi. Den rike amerikanske jøde sier i dette intervju:

«Der er ingen større glede i dette liv enn å gi. —

Gi mens du lever, og livet blir virkelig verd noe. —

Den som et oppmuntringens ord kan inspirere og gjøre godt, bør helst ha det idag enn senere i livet.

Gi banketten nu mens den kan bli verdsett. Mr. Straus fulgte denne regel fremfor å efterlate sig legater til barmhjertige eiemed.

«Jeg har alltid hatt et sterkt og levende interyk av det gamle jødiske ordspråk, som sier: «Hvad du gir til barmhjertighet mens du endnu er frisk, er som gull, hvad du gir under sykdom er som sølv, og hvad du gir efter døden er som bly.» — (Men mange rike gir ikke engang bly).

«Misjons-Røsten»s kommisjonærer

Göteborg, Sverige: J. O. Ström. Askim: Henry Dahl. Aasheim, Hurum: Thorleif K. Amundsen.

Arendal: K. Iversen. Aspedammen: Johan Nordgård. Bergen: Frk. Hansine Gjertsen. Breivikbotn: og på reiser: O. Gamst.

Dal st., Eidsvoll: Baker T. Johnsen. Drammen: Postekspeditør Einar Gulbrandsen.

Fred ik-tad: Hagmann Kristiansen, Kapellveien 8. Halden: Elias Olsen, Elverhøi, Berg.

Haugesund: Bolette Afsen, Torvgaten 3. Hobøl: Hanna Rygge, Nygård. Jevnaker: Arne J. Brorson.

Kistrand, Forsangerfjord og på reiser: evang. Kristian Skipperud. Kristiansand S. og på reiser: Evang. Hans Vennesland.

Mosterhamn: Chr. Størksen jr. Mjondalen: Arnt Gundersen. Moss: Josef Olsen, Helgerodgt. 10.

Oslo: Karoline Christiansen, Solheimsgt. 2., Charsten Blegberg, Konovsgt. 21, III. Rygge: Olav Gundersen, Huseby. Storsteinnes, Balsfjord og på reiser: Evang. Henrik Eilertsen.

Saltnes, Råde: Harald Skovly. Svelvik: Ragnvald Volden. Ski: Josef Dammen. Sætre, Hurum: Sigrid Abrahamsen. Stemmestad: Joh. O. Johnsen. Tofte, Hurum: M. Roås. Tjømo: P. Johansen, Mågeroy. Volda, Sunnmor: M. Støve. V. Gran og på reiser: Evang. Helmer Moger.

Bladet kan bestilles og kontingenten betales til ovenstående. Derved spares porto.

NUMMER

E

Kjøper

Og vi

kjenne H

er hans d

komme f

et sildig

Hos. 6, 3

Mange

tenel De

de å se

på de fo

nær i H

Hvor

blir mer

så er de

folk og

Er ve

na, at t

kort til

Ja d

blev ti

fyllte l

A få le

dan G

Og

få var

om ha

den—

«selek

Ja,

sur,

vent

og s

tron

nedv

og d

til Y

V

ste

me

mi

te